

under de syvs samarbejde. Danmark måtte for at opnå en rimelig grad af gensidighed i frigørelsen af samhandelen kræve indrømmelser for landbruget, og det påpegedes, at det ville være nødvendigt at skabe klarhed over omfanget af disse indrømmelser, før den danske regering og det danske folketing kunne tage stilling til planen som helhed. Man var fra dansk side af den opfattelse, at planens generelle bestemmelser vedrørende samhandelen med landbrugsvarer måtte suppleres med *tosidede aftaler mellem medlemslandene*, idet det ikke kunne forventes, at der kunne opnås tilstrækkelige garantier for den danske landbrugseksport alene gennem generelle bestemmelser, som alle lande kunne tiltræde.

På grundlag af de resultater, der var opnået under drøftelserne i Saltsjöbaden samt under forhandlingerne om tosidede landbrugsaftaler med Storbritannien og Sverige, besluttede regeringen at give principiel tilslutning til planen om oprettelsen af en europæisk frihandelssammenslutning mellem de syv lande. Under forespørgselsdebatten i folketinget den 14. og 15. juli 1959 gav folketingets flertal tilslutning til regeringens beslutning (årbog 1958-59, side 589).

På et ministermøde, der afholdtes i Saltsjöbaden i juli 1959 — fra dansk side deltog udenrigsministeren og økonomiministeren — besluttedes det derefter at anbefale oprettelsen af en europæisk frihandelssammenslutning mellem de syv lande over for deres regeringer. Endvidere godkendte ministrene udkastet til planen om frihandelssammenslutningen, og de pålagde embedsmændene at udforme en konventionstekst på grundlag af udkastet til planen og under hensyntagen til drøftelserne på ministermødet. På mødet bekræftede ministrene endelig, at det ved oprettelsen af frihandelssammenslutningen var deres mål at lette *optagelsen af snarlige forhandlinger, såvel med de seks som med de øvrige medlemmer af OEEC*, om en europæisk helhedsløsning.

Ved udgangen af oktober 1959 havde embedsmændene — på nær enkelte udestående spørgsmål — deres konventionsudkast færdigt.

Den 19. og 20. november førtes derefter i *Stockholm* nogle afsluttende forhandlinger mellem ministre for de syv lande, og man nåede derved til enighed om konventionen i en form, som alle syv regeringer kunne tiltræde.

Konventionen kan indholdsmæssigt opdeles i følgende afsnit: En indledning efterfulgt af to artikler om oprettelsen af sammenslutningen og dens målsætning. Artiklerne 3 til 9 omhandler afviklingen af ind- og udførselstold samt de problemer, der hidrører fra landenes forskellige toldniveauer udadtil. De tre efterfølgende artikler indeholder reglerne for afviklingen af de kvantitative ind- og udførselsrestriktioner. Artiklerne